

පළමුවන කියවීම

නික්මයාම 32:7-11, 13-14

නික්මයාම පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

“ස්වාමීන් වහන්සේ සිය සෙනඟට කරන්නට අදහස් කළ නපුර අත් හළ සේක.”

සම්ප්‍රදාණන් වහන්සේ මෝසෙස්ට කතා කොට, “යන්න, හනික කන්දෙන් බසින්න. නුඹ මිසර දේශයෙන් පිටතට ගෙනා නුඹේ සෙනඟ තමන් ම දුෂ්‍ය කරගෙන සිටිති. මා ඔවුන්ට අණ කළ මාර්ගයෙන් ඔව්හු ඉක්මනින් බැහැර ගියහ. ඔව්හු චාත්තු කළ වස්සෙකු සාදාගෙන ඊට නමස්කාර කරමින් ද පුද පූජා කරමින් ද, ‘ඉශ්රායෙල්වරුනි, මිසර දේශයෙන් ඔබ පිටතට ගෙනා ඔබේ දෙවියෝ මෙන්’ කිය කියා සිටිති”යි වදාළ සේක. තවදුරටත් උන් වහන්සේ මෝසෙස් අමතමින්, “මේ සෙනඟ මුරණ්ඩු සෙනඟක් බව මට පෙනේ. දැන් ඉතින්, මාගේ කෝපාග්නිය ඔවුන්ට විරුද්ධ ව වේගවත් ව ඇවිලෙයි. මම ඔවුන් වහසාලන්නෙමි. එහෙත්, මම නුඹෙන් මහත් ජාතියක් සාදන්නෙමි”යි වදාළ සේක. එහෙත්, මෝසෙස් තම දෙවි සම්ප්‍රදාණන් වහන්සේට කන්තලවි කරමින්, “ස්වාමීනි, ඔබ මහත් බලය පාමින් ද ඔබේ බාහු බලයෙන් ද මිසර දේශයෙන් පිටතට ගෙනා ඔබේ සෙනඟට විරුද්ධ ව ඔබේ උදහස වේගවත් ලෙස අවුළන්නේ මන් ද? ඔබේ සේවකයන් වූ ආබ්‍රහම්, ර්සාක් සහ ඉශ්රායෙල් සිහි කළ මැනව. ඔබ ඔබේ නාමයෙන් ම දිවුරමින්, ‘අහසේ තරු මෙන්’ නුඹේ පෙළපත මම වර්ධනය කරන්නෙමි. නුඹට පොරොන්දු වූ මේ දේශය මම මුළුමනින් ම නුඹට දෙන්නෙමි. තවද ඔව්හු එය සදහට ම උරුම කරගන්නෝ ය”යි කියා ඔබ නොවදාළ සේක් දැ”යි විවාළේ ය. එවිට සම්ප්‍රදාණන් වහන්සේ තම සිත වෙතස් කොට සිය සෙනඟට කරන්න අදහස් කළ නපුර අත් හළ සේක.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නොත්‍ර වේවා.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 51:1-2, 10-11, 15, 17

පිළිතුරු: මම නැගිට මාගේ පියාණන් වෙත පා නගමි.

ගීය: දෙවිඳුනි, ඔබේ දයා කරුණාවෙන් මට අනුකම්පා කළ මැනව; ඔබේ විපුල දයාවෙන් මාගේ අපරාධ මකාදැමුව මැනව. මාගේ කෙලෙස් මලින් මා මුළුමනින් සෝදාලුව මැනව; මාගේ පාප මලින් මා පිවිතුරු කළ මැනව.

දෙවිඳුනි, මා තුළ නිර්මල සිතක් මවා වදාළ මැනව; තිරසර නව දිවියක් මට දුන මැනව. ඔබ හමුයෙන් මා පලවා නොහැරිය මැනව; ඔබේ ශුද්ධාත්මය මා කෙරෙන් ඉවත් නොකළ මැනව.

සමිඳුනි, ගී ගැයුමේ වරම මට දුන මැනව. එවිට මා මුවින් ඔබ පැසසුම් ගයන්නෙමි. දෙවිඳුන් ප්‍රිය පඬුර නම්, බිඳුණු හදවතකි. දෙවිඳුනි, ඔබ තැරුණුබිඳුණු සිතක් ඉවත නොදමන සේක.

දෙවන කියවීම

1 තිමෝති 1:12-17

ශුද්ධ වූ පාවුලු තුමන් විසින් තිමෝතියස් තුමාට ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් ගත් කොටසකි.

“පව්කාරයන් ගළවන්නට ජේසුස් වහන්සේ ලෝකයට වැඩිය සේක.”

මා ශක්තිමත් කළා වූ ද, උන් වහන්සේගේ සේවය සඳහා පත් කිරීමට තරම් මා ඇදහිලිවත්ත යයි සැලකුවා වූ ද, අපේ ස්වාමීන් වන ක්‍රිස්තුස් ජේසුස්

වහන්සේට මම ස්තූති කරමි. පළමුවෙන් මම උන් වහන්සේට අපහාස කරන්නෙකු ව, පීඩා කරන්නෙකු ව, හින්දු කරන්නෙකු ව සිටිය නමුත්, නොදන්නාකමින් හා ඇදහිල්ල තැනිකමින් එසේ කළ බැවින් මම දයාව ලැබුවෙමි. අපේ ස්වාමීන් වහන්සේගේ වරප්‍රසාදය, ක්‍රිස්තුස් පේසුස් වහන්සේ තුළ වූ අපගේ ඇදහිල්ල ද ප්‍රේමය ද සමඟ අධික ලෙස මට දෙනලද්දේ ය. පවිකාරයන් ගළවන්නට ක්‍රිස්තුස් පේසුස් වහන්සේ ලෝකයට වැඩිය සේක යන කීම විශ්වාස කටයුතු, සියල්ලන් විසින් පිළිගත යුතු කියමනකි. ඔවුන් අතරෙන් ප්‍රධාන පවිකාරයා මම ය. එසේ වූ නමුත් මට දයාව ලැබුණේ මේ නිසා ම ය. එසේ කිරීමෙන් ක්‍රිස්තුස් පේසුස් වහන්සේගේ ඉවසීම සීමා රහිත බව උන් වහන්සේ පැහැදිලි කළ සේක. සදාතන ජීවනය ලබාගැනීම පිණිස උන් වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාසය තබන සියල්ලන්ට ම මා ආදර්ශයක් වෙන්නට උන් වහන්සේ සැලැස් වූ සේක. අමරණීය වූ, අදෘශ්‍යමාන වූ, සදාතන රජ වූ එක ම දෙවියන් වහන්සේට ගෞරවයත් මනිමයත් සදහනට ම වේවා! ආමෙන්.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

සාධුකාරය

එසේසි 1:17-18

ආලේඳුයා! ආලේඳුයා!

අපගේ සම්දණන් වන පේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ පියාණන් වූ දෙවියන් වහන්සේ අවබෝධ කරගැනීම පිණිස අප හදවත් ආලෝකමත් කරන සේකවා.

ආලේඳුයා!

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

ලූක් 15:1-32

සුවිශේෂක ලූක් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

“මහස්ථාපනය වන එක පවිකාරයකු ගැන ස්වර්ගයෙහි ප්‍රීතිය ඇති වන්නේ ය.”

එක් දිනක් සියලු අයකැමියෝ ද පවිකාරයෝ ද පේසුස් වහන්සේට සවන් දෙන පිණිස උන් වහන්සේ සමීපයට ආහ. පරිසිවරු ද විනයධරයෝ ද කතා කොට, “මොහු පවිකාරයන් පිළිගෙන ඔවුන් සමඟ කන්නේ ය, බොන්නේ ය”යි මැසිවිලි කීවෝ ය. එවිට උන් වහන්සේ ඔවුන්ට මේ උපමාව වදාළ සේක: “ඔබ අතුරෙන් බැටළුවන් සියයක් ඇති කවර මනුෂ්‍යයෙක්, උන්ගෙන් එකෙකු තැනි වුවහොත්, අනූ නව දෙනා පාඨකරයෙහි හැරදමා, තැනි වූ එකා පසුපස්සේ ගොස්, ඌ සමඟ වන තුරු සොයන්නේ නැද් ද? ඒ බැටළුවා සමඟ වූ විට ඔහු ප්‍රීති වෙමින්, ඌ කර තබාගෙන, ගෙදර අවුත් මිතුරන් ද අසල්වැසියන් ද කැඳවා, ‘මා සමඟ ප්‍රීති වන්න, මාගේ තැනි වූ බැටළුවා සමඟ වී ය’යි ඔවුන්ට කියයි. එලෙසම මහස්ථාපනය වීමට වුවමනා ව තැනැ යි සිතන සිල්වතුන් අනූ නව දෙනෙකුට වඩා මහස්ථාපනය වන එක පවිකාරයකු ගැන ස්වර්ගයෙහි ප්‍රීතිය ඇති වන්නේ ය යි මම ඔබට කියමි.” තවද උන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: “රිඳි කාසි දසයක් ඇති කවර ස්ත්‍රියක හෝ ඉන් එකක් තැනි වුවහොත් පහතක් දල්වා, ගෙය අතුගා, එය සමඟ වන තුරු අස්සක් මුල්ලක් තැර ඔහුකමින් සොයන්නේ නැද් ද? එය සමඟ වූ විට ඇ මිතුරන් ද අසල්වැසියන් ද කැඳවා, ‘මා සමඟ ප්‍රීති වන්න; මාගේ තැනි වූ රිඳි කාසිය සමඟ වී ය’යි ඔවුන්ට කියන්නී ය. එලෙස ම මහස්ථාපනය වන්නා වූ එක පවිකාරයකු ගැන දෙවියන් වහන්සේගේ දූතයන් අතර ප්‍රීතිය ඇති වන්නේ ය යි මම ඔබට කියමි.”

(තවද උන් වහන්සේ මෙසේ වදන සේක: "එක් මනුෂ්‍යයෙකුට පුත්‍රයෝ දෙදෙනෙක් සිටියෝ ය. ඔවුන්ගෙන් බාලයා, 'පියාණෙනි, ඔබගේ දේපළවලින් මට අයිති කොටස දුන මැනවැ'යි පියාට කී ය. එවිට ඔහු තමාගේ දේපළ ඔවුන් අතර බෙදා දුන්නේ ය. නොබෝ දිනකට පසු බාල පුත්‍රයා සියල්ල එකතු කොටගෙන, දුර රටකට ගොස්, එහිදී දුරාවාරයෙහි යෙදෙමින්, තමාගේ සම්පත තාස්ති කරදමී ය. සියල්ල වියදම් කළ පසු, ඒ රටේ මහත් සාගතයක් ඇති වූයෙන් ඔහුට අග හිඟකම් දනෙන්න විය. එවිට ඔහු ගොස් ඒ රටේ පුරවැසියෙකුට අතවැසි වී ය; ඒ පුරවැසියා උරන් බලන පිණිස තමාගේ ගොවිපළට ඔහු යැවී ය. උරන් කන කරල්වලින් වුව ද තමාගේ කුස පුරවාගන්න ඔහු කැමැති විය. කිසිවක් ඔහුට කිසිවක් නොදුන්නෝ ය. එවිට ඔහු හරි සිහි කල්පනාවට පැමිණ; මාගේ පියාගේ කුලීකාරයන් එපමණ දෙනෙකුට ඔහු පමණටත් වඩා කෑම තිබේ. එහෙත් මම මෙහි සාගින්නෙන් තසිමි! මම නැගිට මාගේ පියාණන් වෙත ගොස්, 'පියාණෙනි, දෙවියන් වහන්සේට විරුද්ධ ව ද ඔබට විරුද්ධ ව ද පව කෙළෙමි. මින් මතු ඔබගේ පුත්‍රයා යයි කියනු ලබන්න නොවටිමි. ඔබගේ කුලීකාරයන්ගෙන් එකෙකු මෙන් මා තබාගත මැනවැ යි ඔහුට කියන්නමි'යි සිතා, පිටත් ව, තම පියා වෙත ගියේ ය. ඔහුගේ පියා දුරකියා ම ඔහු දක, අනුකම්පාවෙන් ඇලළී දුටු ගොස්, දැනින් ඔහුගේ ගෙළ වැළඳ, සිපගත්තේ ය. එවිට පුත්‍රයා ඔහුට කතා කොට, 'පියාණෙනි, දෙවියන් වහන්සේට විරුද්ධ ව ද ඔබට විරුද්ධ ව ද මම පව කෙළෙමි. මින් මතු ඔබගේ පුත්‍රයා යයි කියනු ලබන්නට නොවටිමි'යි කී ය. එහෙත් පියා සිය මෙහෙකරුවන් කැඳවා, 'වහා හොඳ ම සඵල ගෙනෙවින් මොහුට අදවන්න; මොහුගේ ඇඟිල්ලෙහි මුද්‍රාවක් පළඳවා පාදවල වහන් ද දමන්න; තර කළ වස්සා ගෙනෙවින් මරන්න; අපි කා බි පිනි ප්‍රමෝද වෙමු. මන්ද, මේ මාගේ පුත්‍රයා මැරී සිට යළි ජීවත් ව සිටියි; නැතිවී සිට සම්බ වී යයි කී ය. එවිට ඔව්හු පිනි ප්‍රමෝද වන්න පටන්ගත්හ. ඔහුගේ වැඩිමහල් පුත්‍රයා ගොවිපළට ගොස් සිටියේ ය. ඔහු පෙරළා එන්නේ ගෙදරට ළං වූ කල, නැටුම් ගැයුම් වැයුම් හඬ අසා, දසයන්ගෙන් එක් කෙනෙකුට අඩගසා, 'මෙහි තේරුම කීමක් දැයි විචාළේ ය. ඔහු ද, 'ඔබේ සහෝදරයා ඇවිත් සිටියි; ඔබේ පියා ඔහු සුවසේ ආපසු ලත් බැවින්, තර කළ වස්සා මැරෙව්වේ ය'යි කී ය. එහෙත් ඔහු කිසි, ගෙට ඇතුළු වන්නට වත් නොකැමැති විය. එබැවින් ඔහුගේ පියා පිටතට අවුත්, ඇතුළට එන මෙන් ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටියේ ය. ඔහු උත්තර දෙමින්, 'මෙපමණ අවුරුදු ගණනක් මුළුල්ලේ මම ඔබට සේවය කරමින් සිටියෙමි; කවදවත් ඔබගේ නියමයන් කඩ නොකෙළෙමි. එසේ වුවත් මාගේ මිතුරන් සමඟ පිනි වන්නට ඔබ එක බැටළු පැටවෙකු පමණ වත් කිසි කලක මට නුදුන්නෙහි ය. එහෙත්, ඔබගේ මුළු වත්කම පරස්කින් සමඟ නැති තාස්ති කළ මේ ඔබගේ පුතා ආ හැටියේ ම, ඔහු නිසා තර කළ වස්සා මැරෙව්වෙහි ය'යි පියාට කී ය. ඔහු ද පිළිතුරු දෙමින්, 'පුත්‍රයා, ඔබ නිතොර ම මා සමඟ ය, මා සතු සියල්ල ඔබ සතු ය. අප පිනි සන්නෝෂ විය යුතු ම ය. මන්ද, මේ ඔබේ මල්ලී මැරී සිටි නමුත් නැවත ජීවත් ව සිටි' "යි; නැති වී සිටි නමුත් නැවත සම්බ වී යයි කියේ ය.)

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය. ක්‍රිස්තුහි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.

ලබන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.com/> වෙත පිවිසෙන්න.